

dan Art, at man ikke blot, naar man læste mellem Linierne, men ogsaa, naar man læste de Linier, der stod, kunde se, at det Lovforslag, hvorefter begge Banegaardene kom ned i Mølleengen, var langt at foretrække fremfor det Lovforslag, som Ministeren fremsatte paa Trods af Generaldirektionens Ønske. Det ærede Medlem skrev den Gang som Minister bl. a., at det maatte erkendes, at Formen og Udstrækningen af det ældre Stationsanlæg ikke frembød gunstige Betingelser for Indretningen af en tidssvarende Banegaard. Det ærede Medlem kunde ikke godt, naar han skulde anbefale sit Lovforslag, skrive, at det var umuligt at bygge en tidssvarende Personbanegaard paa det nuværende Areal, men det ærede Medlem gik dog som Minister meget vidt, naar han sagde, at Formen var af en saadan Art, at man vanskelig kunde indrette en tidssvarende Personbanegaard der. Man kan der læse mellem Linierne og se, at det til Dels var umuligt at bygge en tidssvarende Personbanegaard paa dette Areal. Ministeren vilde imidlertid alligevel ikke fremkomme med et andet Lovforslag — af Grunde, som jeg og ærede Medlemmer vanskelig kan tænke os. „Medens det maa antages, at der ved den sidst omhandlede Ordning“ — altsaa den at flytte begge Banegaarde ud til Mølleengen, saaledes som den nuværende Minister har foreslaaet — „vilde kunne opnaas nogen Besparelse i Driften i Sammenligning med“ det da fremlagte Lovforslag, hvorved man vilde faa to fra hinanden fjernt liggende selvstændig drevne Stationer. Saaledes skrev det ærede Medlem som Minister den Gang.

Det ærede Medlem fra Verninge bebrejder nu den højtærede Minister, at han ikke har foretaget Beregninger over forskellige Forhold vedrørende Lovforslaget. Den højtærede Ministers Svar var vel turnerede, og jeg skal ikke komme ind paa disse Spørgsmaal, da jeg mener, at den højtærede Minister ikke blev den tidligere Minister noget Svar skyldig. Men jeg vil blot spørge: Hvorfor havde det ærede Medlem fra Verninge ikke som Minister ladet foretage Beregning over, hvor stor en aarlig Driftsbesparelse der vilde blive ved et samlet Stationsareal i Mølleengen? Nu har vi faaet oplyst, at der aarlig kan spares 100,000 Kr. derved. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) udtalte i Slutningen af sin Tale Ønsket om, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Stilling) og jeg skulde oplyse, paa hvilken Maade disse 100,000 Kr.

kunde spares. Jeg tror dog, at det ligger udenfor vor Opgave at besvare dette Spørgsmaal, det hører nærmest hjemme i Udvalget, hvor vi kan faa alle de Oplysninger, vi ønsker. Den omtalte Beregning er sikkert ikke grebet ud af Luften, og om denne Oplysning havde foreligget 1909, kan det dog være, at det samme Lovforslag ikke var kommet igen, da det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) blev Minister. Jeg har haft Ret i mine Bemærkninger i Tirsdags, at Lovforslaget af 1909 vel gik ud paa at bibeholde Personbanegaarden paa dens nuværende Plads, men at man i Motiverne kunde læse om de store Fordele, der var ved at flytte begge Banegaarde ud i Mølleengen. Hvis det saa tillige havde været oplyst, at der kunde spares 100,000 Kr. i de aarlige Driftsudgifter, havde Sagen været fuldkommen oplyst. Men det blev skjult den Gang. Jeg spørger: Hvorfor kunde vi ikke den Gang faa den fulde Sandhed at vide om de faktiske Forhold?

Det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) spurgte mig, om jeg virkelig troede, at det er et almindeligt Ønske i Aarhus By at komme til at betale for Flytningen af hele Banegaarden ud til Mølleengen. Dertil vil jeg sige Nej, og det fremgik aldeles ikke af min Tale i Tirsdags, at jeg skulde mene noget saadant. Men jeg tør paastaa, at det er Aarhus Borgeres almindelige Ønske at faa en snarlig, tidssvarende og rationel Ordning af Banegaardsforholdene, og dertil haaber jeg paa det ærede Medlems Medvirken. Jeg udtalte, at Aarhus Byraad som Borgernes Repræsentant aldrig har forlangt en bestemt Beliggenhed af en ny Banegaard, men det har som Ækvivalent for de store Ofre, Byen har bragt paa denne Konto, forlangt at faa en tidssvarende Banegaard, indrettet paa en saadan Maade, at den virkelig kan tilfredsstille Statsbanernes Kunder, saavel dem, der forsender Gods, som det store rejsende Publikum, og tillige tilfredsstille alle rimelige Krav i Henseende til Sikkerhed for Liv og Lemmer. Den Sikkerhed, der er i Øjeblikket, er meget ringe.

Der var i det ærede Medlems (Jensen-Sønderup) Udtalelser et Lyspunkt, nemlig en Bemærkning, der vidner om, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse nu end den Gang, han var Minister. Det var den Bemærkning, hvori det ærede Medlem fremsatte sin Opfattelse af Statsbanernes Stilling overfor Landets Borgere. Det ærede Medlem udtalte: „Men det maa stadig erindres, at hverken Aarhus By